

اذكاري كه صبح و شام گفته مي شود

نوشتۀ محمد الصالح العثيمين به
تاريخ ۱۴۱۸/۱/۲ هـ ق

«نیست معبود برحق جز الله یکتا، او شریکی ندارد، سلطنت از آن اوست و ستایش از آن اوست و او بر هر چیزی تواناست.»

(صد بار بخواند) صبح و شام.

«حسی الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم»

(سبع مرات)

«الله برای من کافی است، و هیچ معبودی [راستین] جز او نیست، من تنها بر او توکل نمودم، و او پروردگار [و صاحب] عرش بزرگ است.»

(هفت بار بخواند).

«سبحان الله وبحمده» (مائة مرة) في الصباح أو المساء. أو فيهما جميعاً

(صد بار خوانده شود) در صبح و شامگاه، و یا در هر دو اوقات.

«أستغفر الله وأتوب إليه» (مائة مرة)

«آمرزش می‌خواهم از الله و به او باز می‌گردم.»

(آمرزش می‌خواهم از الله و به او باز می‌گردم).

این همان چیزی است که نوشتن اش میسر گردید، از الله متعال بهره مندی آن را می‌خواهم. این مواردی بود که نوشتن آنها برایم میسر گردید؛ از الله متعال می‌خواهم که مفیدش بگرداند.

نوشتۀ محمد الصالح العثيمين
به تاريخ 1418/1/20 هـ ق.

«اللهم أنت ربى لا إله إلا أنت. خلقتنى وأنا عبدك. وأنا على عهدك ووعدك ما استطعت. أعوذ بك من شر ما صنعت. أبوء لك بنعمتك على. وأبوء بذنبي. فاغفر لى. فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت»

«الهی، تو پروردگار من هستی، و نیست معبود برحق جز تو، تو مرا آفریده‌ای و من بنده تو هستم، و من بر عهد و پیمان تو به قدر توان پای بندم، از شر آنچه که انجام داده‌ام به تو پناه می‌برم، و هم بر لطف و نعمتی که تو در حق من داشته‌ای، و هم بر گناه خودم اعتراف دارم، پس مرا ببامرز؛ زیرا گناهان را جز توکسی نمی‌آمرزد.»

«اللهم فاطر السموات والأرض. عالم الغيب والشهادة. رب كل شيء ومليكه. أشهد أن لا إله إلا أنت. أعوذ بك من شر نفسي ومن شر الشيطان وشركه وأن أقترف على نفسي سوءاً أو أجره إلى مسلم»

«الهی، ای آفریدگار آسمان‌ها و زمین، داننده نهان و آشکار، پروردگار و مالک همه چیز، گواهی می‌دهم که هیچ معبود راستینی جز تو نیست و از شر نفس خودم، و از شر شیطان، و از این‌که شیطان مرا به شرک اندازد، به تو پناه می‌آورم، و از این‌که در حق خودم مرتکب بدی شوم یا به مسلمان دیگری بدی برسانم به تو پناه می‌آورم.»

«اللهم إني أصبحت أشهدك وأشهد حملة عرشك وملائكتك وأنبياءك وجميع خلقك بأنك أنت الله لا إله إلا أنت وأن محمداً عبدك ورسولك» (أربع مرات)

«الهی! من در این صبحگاه، تو را و حاملان عرش تو را، و تمام فرشتگان تو را، و پیامبران تو را، و همه مخلوقات تو را گواه می‌گیرم بر این که تو الله هستی، نیست معبود برحق جز تو، و محمد بنده و فرستاده تو است.»

«اللهم إني أمسيت...»

«و در شامگاه‌اللهم إني أمسيت... پروردگارا من بیگانه کردم تا آخر.»

(چهار مرتبه بخواند).

«لا إله إلا الله وحده لا شريك له. له الملك وله الحمد. وهو على كل شيء قدير» (مائة مرة) في الصباح أو المساء

(مائة مرة) في الصباح أو المساء

اذکاری که صبح و شام گفته می شود

نوشته محمد صالح العثیمین به تاریخ ۱۴۱۸/۱/۲ هـ ق

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

«اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ» [البقرة: 255]

«اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ»

«الله که جز او معبود برحق نیست، زنده و برپادارنده است، نه خواب سبک او را فرو می گیرد و نه خواب گران، آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است از آن اوست. کیست آن کس که جز به اذن او در پیشگاهش شفاعت کند، آنچه در پیش روی آنان و آنچه در پشت سرشان است می داند، و به چیزی از علم او جز به آنچه بخواهد احاطه نمی یابند. کرسی او آسمانها و زمین را در بر گرفته، و نگهداری آنها بر او دشوار نیست و اوست والای بزرگ».

آیت کرسی 255، البقرة

«أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ»

«أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ» [رسول [الله] به آنچه از [سوی] پروردگارش بر او نازل شده ایمان آورده است، و مؤمنان [نیز] همگی به الله و فرشتگان و کتاب‌ها و پیامبران‌ش ایمان آورده‌اند؛ [و رسول و مؤمنان گفتند: «میان هیچ‌یک از پیامبران‌ش فرق نمی‌گذاریم [و به همه شان ایمان داریم]. و گفتند: «شنیدیم و اطاعت کردیم. پروردگارا، آمرزش تو را [خواه‌انیم] و بازگشت [تمام امور] به سوی توست».

«لَا يَكْفُرُ اللَّهُ تَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ» [البقرة: 285-286]

«لَا يَكْفُرُ اللَّهُ تَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ»

«الله هیچ کس را جز به اندازه توانش مکلف نمی‌کند. آنچه [از خوبی] به دست آورده است به سود اوست و آنچه [بدی] کسب کرده است به زیان اوست. [پیامبران و مؤمنان گفتند:] «پروردگارا، اگر فراموش یا خطا کردیم، ما را بازخواست نکن. پروردگارا، بار گران [و تکلیف سنگین] بر [دوش] ما مگذار؛ چنان که آن را [به مجازات گناه و سرکشی،] بر [دوش] کسانی که پیش از ما بودند نهادی. پروردگارا، آنچه که تاب تحملش را نداریم بر [دوش] ما مگذار و از ما درگذر و ما را بیامرز و به ما رحم کن. تو یار او کارساز؛ ماهستی؛ پس ما را بر گروه کافران پیروز گردان» [285-286 آیت البقرة]

«قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ...» [سورة الإخلاص]

«قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» [بگو، الله یک است».

«قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ...» [سورة الفلق]

«قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ» [بگو پناه میبرم به پروردگار سبیده دم».

«قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ...» [سورة الناس]

«قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ» [بگو پناه می برم به پروردگار مردم، خواندن هر سوره سه مرتبه».

بگو پناه می برم به پروردگار مردم، خواندن هر سوره سه مرتبه..... [السورة كاملة ثلاث مرات]

«أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق» [ثلاث مرات]

«پناه می برم به کلمه های کامل الله از شر آنچه آفریده است».

[سه مرتبه].

«بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» [ثلاث مرات]

«به نام الله که با نام او در زمین و آسمان هیچ چیزی ضرر نمی رساند و او شنوا و داناست».

[سه مرتبه].

«رضيت بالله رباً وبالإسلام ديناً وبمحمد صلى الله عليه وسلم نبياً»

[ثلاث مرات]

«من راضى هستم که الله پروردگار(من) است، اسلام دين (من) است، و محمد صلى الله عليه و آله و سلم پیامبر (الله) است».

[سه مرتبه].

«أصبحنا وأصبح الملك لله والحمد لله لا إله إلا الله وحدة لا شريك له. له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير. رب أسألك خير ما في هذا اليوم وخير ما بعده. وأعوذ بك من شر ما في هذا اليوم ومن شر ما بعده. رب أعوذ بك من الكسل والهزم وسوء الكبر. وأعوذ بك من عذاب النار وعذاب القبر»

«صبح کردیم و تمام جهان برای الله متعال صبح کرد، و ثنا و صفت بر الله متعال است، معبودی برحق جز الله نیست، او یکی است و شریکی ندارد، تمام سلطنت از آن اوست و حمد از آن اوست و او بر هر چیزی تواناست. پروردگارا من از تو خیر این روز را می خواهم، و خیر آنچه را که در پی آن است، و از شر امروز و بدی های آن به تو پناه میبرم و از شر آنچه در پی آن است. پروردگارا من از تنبلی و ضعیفی و کهنسالی به تو پناه می برم و از عذاب آتش و عذاب قبر به تو پناه می برم».

«أمسينا وأمسى الملك لله»

و در وقت شام می گوید: «أمسينا وأمسى الملك لله»، ما بیگانه کردیم و تمام جهان به الله متعال شام کرد. و می گوید: پروردگارا، خیر این شب را از تو می خواهم. تا آخر به جای: «أصبحنا وأصبح» و به جای (هذا اليوم) یعنی در شام به جای «أصبحنا وأصبح» أمسينا و أمسى الملك می گوید، و به جای «هذا اليوم» هذه الليلة می گوید.

«اللهم بك أصبحنا وبك أمسينا وبك نحيا وبك نموت واليك النشور»

«بار الها، به امر تو صبح کردیم، و شام نمودیم، و به امر تو زندگی کرده و می میریم، و بازگشت همه بسوی تو است».

«اللهم بك أصبحنا وبك أصبحنا وبك نموت وبك نحيا واليك المصير»

و در شام می گوید: «اللهم بك أصبحنا وبك أصبحنا وبك نموت وبك نحيا وإليك المصير». بار الها، به امر تو شام نمودیم، و به امر تو زندگی کرده و می میریم، و بازگشت بسوی توست.

«اللهم ما أصبح بي من نعمة أو بأحد من خلقك فمنك وحدك لا شريك لك فلك الحمد ولك الشكر»

«پروردگارا! هر نعمتی که به من روی کرد و هر نعمت دیگری که به هر یک از مخلوقات روی می کند از توست، تو شریکی در نداری، پس حمد و سپاس مخصوص تو است».

«ما أمسى بي...»

و در شام می گوید: «ما أمسى بي».

«اللهم إني أسألك العافية في الدنيا والآخرة. اللهم إني أسألك العفو والعافية في ديني ودنياي وأهلي ومالي. اللهم استر عوراتي وأمن روعاقي. اللهم احفظني من بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوق. وأعوذ بعظمتك أن أعتل من تحتي»

«الهی! عفو و عافیت دنیا و آخرت را از تو میخواهم. بار الها! عفو و عافیت دین، دنیا، خانواده و مال را از تو مسألت منماید. بار الها! عیوب مرا ببوشان، و ترس مرا به امان مبدل ساز. الهی! مرا از پیشرو، و پشت سر، و سمت راست و سمت چپ و از سمت بالایم، محافظت بفرما، و به بزرگی و عظمت تو پناه میبرم از اینکه بطور ناگهانی از طرف پایین ترور شوم».